

11 UPRAVLJANJE TVEGANJ⁷⁰

V nadaljevanju so opisani sistem upravljanja tveganj in upravljanja kapitala ter pomembna tveganja, ki jim je skupina Sava Re izpostavljena. Omenjena področja bodo podrobneje predstavljena tudi v Poročilu o solventnosti in finančnem položaju družbe Sava Re na dan 31. 12. 2017, ki bo na spletni strani družbe objavljeno najpozneje do 7. 5. 2018, ter v Poročilu o solventnosti in finančnem položaju skupine na dan 31. 12. 2017, ki bo objavljeno na spletni strani najpozneje do 18. 6. 2018.

11.1 Sistem upravljanja tveganj

Vodstvo skupine Sava Re se zaveda, da je upravljanje tveganj ključno za doseganje poslovnih in strateških ciljev ter dolgoročno zagotavljanje njene solventnosti. Zato v zadnjih letih stalno izpopolnjujejo sistem upravljanja tveganj v vseh družbah skupine in na ravni skupine.

Visoko zavedanje posamezne družbe v skupini o tveganjih, ki jim je izpostavljena, je bistveno za njeno varnost in finančno stabilnost ter hkrati za finančno stabilnost skupine. Za uvedbo dobrih praks v povezavi z upravljanjem tveganj se v skupini spodbuja kultura upravljanja tveganj z ustrežno opredeljenim nagrajevanjem zaposlenih, njihovim usposabljanjem in vzpostavljenim notranjim obveščanjem na ravni posamezne družbe in skupine.

Skupina Sava Re ima vzpostavljeno strategijo prevzemanja tveganj, ki opredeljuje pripravljenost za prevzem tveganj v skupini, in politike, ki pokrivajo celoten okvir upravljanja tveganj, lastne ocene tveganj in solventnosti ter upravljanja posamezne kategorije tveganj. Posamezne družbe v skupini imajo na podlagi usmeritev strategije prevzemanja tveganj v skupini in politik skupine vzpostavljeno lastno strategijo prevzemanja tveganj in politike družbe, ki upoštevajo njene posebnosti.

Sistem upravljanja tveganj v posamezni družbi skupine in na ravni skupine se stalno izpopolnjuje. Pri tem je poudarek predvsem na:

- postavljanju jasno izražene pripravljenosti za prevzem tveganj v okviru strategije prevzemanja tveganj in na podlagi tega operativnih limitov,

- razvoju lastnih modelov za vrednotenje tveganj ter nadgradnji lastne ocene tveganj in solventnosti (v nadaljevanju ORSA),
- vključitvi ORSE in strategije prevzemanja tveganja v okviru poslovnega načrtovanja in določanja poslovne strategije,
- vključevanju procesov upravljanja tveganj v poslovne procese,
- vzpostavitvi visokih standardov upravljanja tveganj v večjih družbah v skupini in vsaj minimalnih standardov tudi v manjših družbah v skupini.

Skladno z zahtevami zakonodaje Solventnost II so bile v letu 2017 v vseh družbah znotraj EU in na ravni skupine izvedene številne dejavnosti:

- izračun primernih lastnih virov sredstev, zahtevnega solventnostnega kapitala in solventnostnega količnika v skladu s standardno formulo Solventnosti II na dan 31. 12. 2016;
- prvo uradno javno poročanje o solventnosti in finančnem položaju v skladu s Solventnostjo II na dan 31. 12. 2016. Izračuni so pokazali kapitalizirano skupino na visoki ravni. Poročilo o solventnosti in finančnem položaju družbe so pregledali tudi zunanji revizorji;
- v letu 2017 je bilo prvič pripravljeno tudi redno poročilo nadzorniku;
- izvedena in poročana je bila ORSA, ki jo v skladu z zakonodajo izvajamo najmanj enkrat letno. V sklopu ORSE poteka razvoj lastnih modelov za kvantitativno vrednotenje tveganj s poudarkom na vrednotenju zavarovalnih in tržnih tveganj, ki spadajo med ključna tveganja v skupini.

11.1.1 Politike upravljanja tveganj

Zaradi sistemizacije upravljanja tveganj so bile v letu 2015 na ravni skupine Sava Re oblikovane in sprejete politike, ki pokrivajo celoten okvir upravljanja tveganj, lastne ocene tveganj in solventnosti ter področje upravljanja posamezne kategorije tveganj. V politi-

kah so zapisane usmeritve za vse družbe v skupini, ki na podlagi teh usmeritev in z upoštevanjem lokalnih posebnosti oblikujejo lastne politike za posamezno področje upravljanja tveganj. Politike se redno (vsaj enkrat letno) pregledujejo.

11.1.2 Organizacija upravljanja tveganj

Za sistematično upravljanje tveganj sta ključni ustrezna organizacijska sestava in jasno razmejena odgovornost.

Za učinkovito delovanje sistema upravljanja tveganj v skupini sta primarno odgovorni uprava Sava Re in uprava posamezne odvisne družbe. Skupina pri upravljanju tveganj uporablja model treh obrambnih linij, ki vključuje jasno razdelitev odgovornosti in nalog posamezne linije:

- prva obrambna linija vključuje vse organizacijske enote, ki opravljajo poslovno dejavnost (sklepanje (po)zavarovanj, prodaja, obravnava škod, naložbe, računovodstvo, kontroling, kadrovska služba in druge),
- druga obrambna linija, ki vključuje tri ključne funkcije (funkcija upravljanja tveganj, aktuarska funkcija, funkcija skladnosti poslovanja) in odbor za upravljanje tveganj, če je ta v družbi vzpostavljen, ter
- tretja obrambna linija, ki jo pokriva funkcija notranje revizije.

Sistem upravljanja tveganj v skupini je postavljen od zgoraj navzdol, pri čemer se upoštevajo posebnosti posamezne družbe.

Uprava posamezne družbe ima ključno vlogo in končno odgovornost za učinkovitost vzpostavljenih procesov upravljanja tveganj ter njihovo usklajenost s standardi skupine in veljavno zakonodajo. Pri tem ima predvsem te odgovornosti:

- določitev strategije prevzemanja tveganj ter odobritev meja dovoljenega tveganja in operativnih limitov,
- sprejetje politik znotraj sistema upravljanja tveganj,
- odgovornost za upravljanje tveganj in odločanje na podlagi tveganj,
- spremljanje poslovanja z vidika tveganj in upoštevanje tveganj pri sprejetju poslovnih odločitev.

Nadzorni svet posamezne družbe odobri strategijo prevzemanja tveganj, politike upravljanja tveganj in imenovanje ključnih funkcij. Prav tako obravnava tekoča poročila, povezana s tveganji. Znotraj nadzornega sveta je vzpostavljena komisija za tveganja, zato da mu zagotavlja strokovno pomoč pri odločanju, predvsem glede upravljanja tveganj v družbi in skupini Sava Re.

⁷⁰ GRI 102-11

V prvo obrambno linijo posamezne družbe v skupini so vključeni vsi zaposleni v družbi, ki so odgovorni za operativno izvajanje delovnih nalog tako, da se tveganja odpravljajo ali zmanjšujejo. Dodatno so za posamezna tveganja iz registra tveganj pristojni še skrbniki tveganj. Izvršni direktorji sektorjev, direktorji področij in direktorji služb imajo nalogo, da so procesi, za katere so odgovorni, izvedeni tako, da so tveganja odpravljena ali zmanjšana. Pri tem morajo upoštevati okvire, določene v strategiji prevzemanja tveganj. Prva obrambna linija mora tveganja tudi spremljati in meriti, pripravljati poročila o njih za posamezno področje tveganj in prepoznavati nova tveganja.

Pri drugi obrambni liniji ima posamezna družba oziroma skupina vzpostavljene tri ključne funkcije (funkcija upravljanja tveganj, aktuarska funkcija in funkcija spremljanja skladnosti). Poleg tega imajo večje družbe v skupini odbor za upravljanje tveganj. Člane tega odbora in nosilce ključnih funkcij imenuje uprava, ključne funkcije pa potrdi tudi nadzorni svet. Posamezna družba zagotavlja neodvisnost ključnih funkcij, ki so organizirane kot štabne službe in so neposredno podrejene upravi. Njihove vloge in odgovornosti so opredeljene v politiki posamezne ključne funkcije in politiki upravljanja tveganj, kjer je opredeljena funkcija upravljanja tveganj.

Funkcija upravljanja tveganj posamezne družbe je odgovorna predvsem za vzpostavitev učinkovitih procesov upravljanja tveganj in uskladitev že vzpostavljenih tovrstnih procesov v družbi. Vključena je v vse faze prepoznavanja, ocenjevanja, spremljanja in upravljanja tveganj ter poročanja o njih. Prav tako je vključena v pripravo strategije prevzemanja tveganj in v določanje mej dovoljenih tveganj. Nosilec funkcije upravljanja tveganj redno poroča o tveganjih odboru za upravljanje tveganj, upravi, nadzornemu odboru in nosilcu funkcije upravljanja tveganj skupine. S slednjo pri svojem delu stalno sodeluje. Poleg tega daje podporo upravi pri odločanju (vključno pri odločitvah, povezanih s strateškimi zadevami, kot so na primer strategija družbe, združitve in prevzemi ter večji projekti in naložbe).

Glavne naloge aktuarske funkcije, v povezavi s sistemom upravljanja tveganj, so priprava mnenja k politiki sklepanja zavarovanj, priprava mnenja o programu pozavarovanja ter neodvisno preverjanje in kritična presoja izračunov zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno s predpostavkami, metodami in uporabljeno strokovno presojo. Aktuarska funkcija posamezne družbe sodeluje z aktuarsko funkcijo skupine.

Glavne naloge funkcije spremljanja skladnosti v povezavi s sistemom upravljanja tveganj so prepoznavanje, upravljanje in poročanje o neskladnosti s predpisi, vključno s spremljanjem pravnega okolja, analizo obstoječih procesov v povezavi z njihovo skladnostjo z notranjimi in zunanjimi pravili ter vsemi spremembami predpisov.

V drugi obrambni liniji poleg ključnih funkcij v Savi Re in Zavarovalnici Savi deluje odbor za upravljanje tveganj. Odbor za upravljanje tveganj Sava Re obravnava tudi skupino. V oba odbora so vključeni predstavniki ključnih področij prve linije obrambe glede na profil tveganj družbe. Odbor je odgovoren predvsem za spremljanje profila tveganj družbe in skupine, analizo poročil o tveganjih in pripravo priporočil upravi. Znotraj odbora za upravljanje tveganj deluje tudi pododbor za upravljanje sredstev in obveznosti.

Tretjo obrambno linijo predstavlja funkcija notranje revizije. Ta deluje na ravni posamezne družbe in na ravni skupine ter je popolnoma neodvisna od poslovnih področij in drugih funkcij. V sistemu upravljanja tveganj so njeni nosilci odgovorni za neodvisno analizo in preverjanje učinkovitosti vzpostavljenih procesov upravljanja tveganj, zlasti za prepoznavanje tveganj v skladu s sprejeto strategijo na ravni skupine.

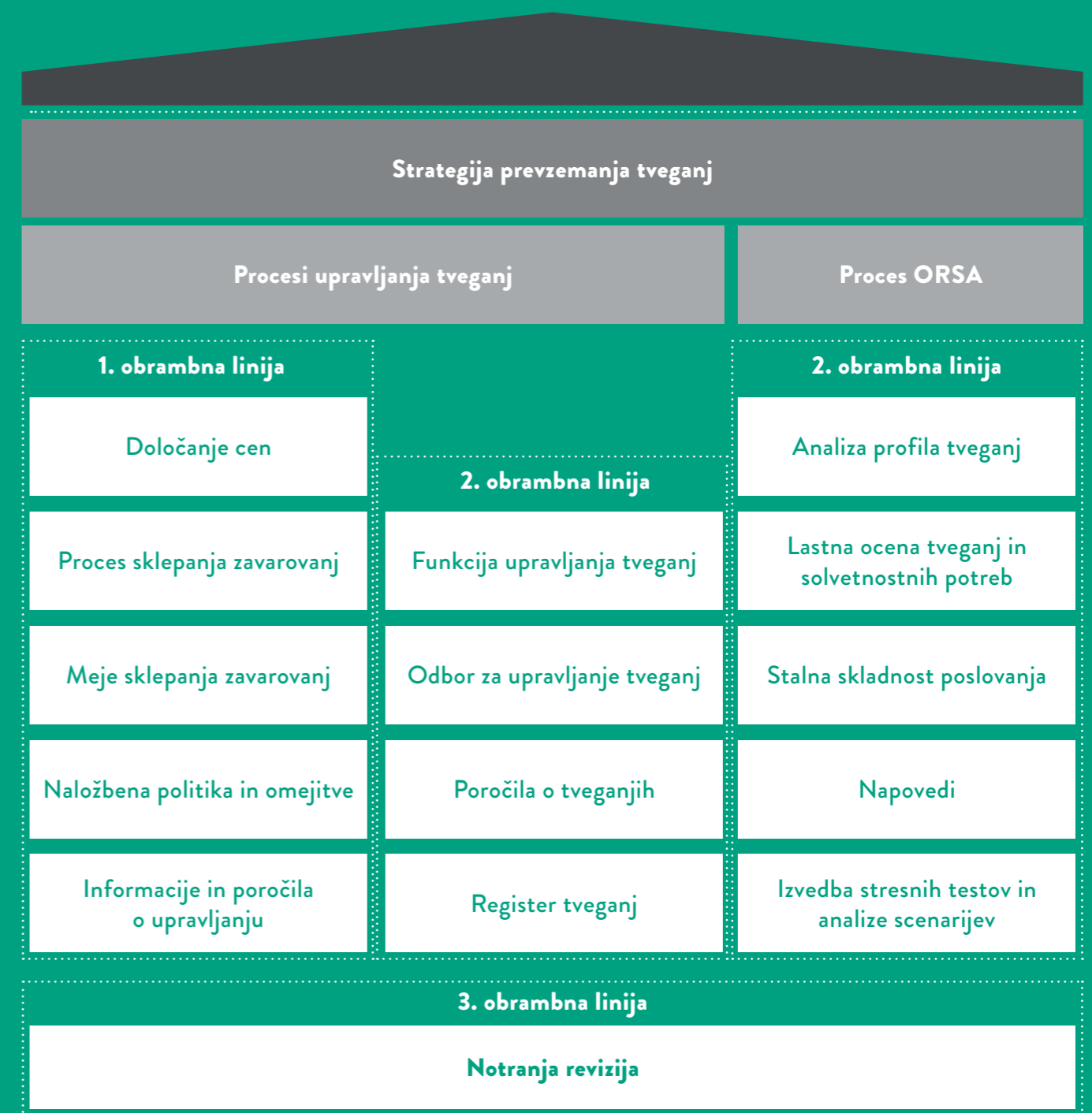
Dobre prakse modela upravljanja tveganj in organizacije upravljanja tveganj v Savi Re se prenašajo tudi na druge družbe v skupini.

11.1.3 Sestavni deli sistema upravljanja tveganj

Upravljanje tveganj je vključeno v vse faze poslovnega upravljanja in je sestavljeno iz treh ključnih elementov:

- strategije prevzemanja tveganj,
- procesov upravljanja tveganj znotraj prve in druge obrambne linije ter
- procesa lastne ocene tveganj in solventnosti (v nadaljevanju: ORSA).

Na sliki so prikazani sestavni deli sistema upravljanja tveganj v skupini.

11.1.3.1 Strategija prevzemanja tveganj

Za postavitev trdnih okvirov upravljanja tveganj uprava s soglasjem nadzornega sveta Sava Re potrjuje strategijo prevzemanja tveganj skupine Sava Re, ki na podlagi zmogljivosti za prevzem tveganj opredeljuje strategijo prevzemanja tveganj skupine. Veljavna tovrstna strategija je bila sprejeta v letu 2016 za obdobje 2017–2019 (najpomembnejši cilji so zapisani v poglavju 6.3 Strateške usmeritve skupine Sava Re). Pri opredelitvi lastne strategije posamezna družba v skupini upošteva okvir strategije prevzemanja tveganj v skupini Sava Re. Dokument na ravni skupine določa:

- pripravljenost za prevzem tveganj,
- sprejemljivost višine posameznih kazalnikov poslovanja in
- meje dovoljenega tveganja.

Osnovno načelo skupine je slediti poslovni strategiji in izpolnjevati ključne strateške cilje ter ob tem ohranjati ustrezno raven kapitala.

Glavna področja, na katerih temelji pripravljenost za prevzem tveganj skupine Sava Re, so:

- kapital,
- likvidnost,
- dobičkovnost produktov in
- ugled.

Na podlagi pripravljenosti za prevzem tveganj skupine posamezna družba v skupini določi svojo strategijo prevzemanja tveganj, meje dovoljenega tveganja in operativne limite. Meje dovoljenega tveganja so meje posamezne kategorije tveganj, vključene v profil tveganj posamezne družbe v skupini, in določajo dopustne odmike od načrtovanih vrednosti. Te meje so postavljene na podlagi izsledkov analize občutljivosti, stresnih testov in scenarijev ter strokovne presoje.

Posamezna družba v skupini določi tudi operativne limite, na primer omejitve pri sklepanju (po)zavarovanj in naložbene meje, s čimer zagotovi, da se dejavnosti prve obrambne linije opravljajo glede na pripravljenost za prevzem tveganj. Poleg tega posamezna družba v skupini zagotavlja, da so za kršitve operativnih limitov dobro opredeljene in vzpostavljene eskalacijske poti in ukrepi vodstva.

Za redno spremljanje usklajenosti s strategijo prevzemanja tveganj so določene mere tveganja, ki omogočajo poenostavljeno spremljanje okvirnega trenutnega kapitalskega položaja posamezne družbe v skupini in skupine, ne da bi bilo za to treba opraviti celoten izračun zahtevanega solventnostnega kapitala. Za vsako kategorijo tveganj je opredeljen minimalni sklop mer tveganj, ki ga posamezna družba v skupini redno spremlja.

11.1.3.2 Procesi upravljanja tveganj

Procesi upravljanja tveganj so neločljivo povezani in vključeni v osnovne procese, ki se izvajajo znotraj posamezne družbe v skupini in na ravni skupine. V upravljanje tveganj so vključene vse organizacijske enote.

Procesi upravljanja tveganj so:

- prepoznavanje tveganj,
- ocenjevanje (merjenje) tveganj,
- spremljanje tveganj,
- določanje ustreznih ukrepov za obvladovanje tveganj (upravljanje tveganj) in
- poročanje o tveganjih.

Procesi upravljanja tveganj potekajo na vseh treh obrambnih linijah. Vloge posamezne obrambne linije so določene s politiko upravljanja tveganj. Procesi upravljanja tveganj so vključeni tudi v sistem odločanja; vse pomembne poslovne in strateške odločitve se ovrednotijo še z vidika tveganj.

Prepoznavanje tveganj – s tem procesom posamezna družba v skupini prepozna tveganja, ki jim je izpostavljena. Ključna tveganja so zbrana v registru tveganj posamezne družbe in sestavljajo njen profil tveganj, se četrletno preverjajo in po potrebi dopolnijo z novimi tveganji. Enako poteka prepoznavanje tveganj na ravni skupine.

Prepoznavanje tveganj v posamezni družbi v skupini in na ravni skupine poteka od zgoraj navzdol in obratno. Prepoznavanje od zgoraj navzdol se izvaja prek funkcije upravljanja tveganj, odbora za upravljanje tveganj in uprave posamezne družbe v skupini. Gre za prepoznavanje novih in morebitnih tveganj na podlagi spremljanja pravnega in poslovnega okolja, tržnega razvoja in gibanja ter strokovnega znanja; ta pristop se uporablja predvsem pri strateških tveganjih, kot sta na primer tveganje ugleda in pravno tveganje. Prepoznavanje od spodaj navzgor pa izvedejo posamezne organizacijske enote in skrbniki tveganj (prve obrambne linije). Prepoznano tveganje posamezna družba v skupini kategorizira ter ustrezno vključi v procese spremljanja, merjenja in poročanja. Prepoznavanje tveganj se upošteva ves čas, predvsem pri poslovnem načrtovanju ter vseh večjih projektih in poslovnih pobudah, kot so uvedba novega produkta, vlaganje v nov razred naložb, prevzemi in drugo.

V skupini je uvedeno redno ocenjevanje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena posamezna družba oziroma skupina. Pri njihovem merjenju se uporabljajo kvalitativne in kvantitativne metode. Za kvantitativno vrednotenje tveganj se na ravni skupine razvijajo podporni modeli za vrednotenje tveganj posamezne družbe v skupini in znotraj skupine.

Tveganja se tako v skupini merijo:

- s standardno formulo Solventnosti II,
- z izračunom skupnih solventnostnih potreb znotraj lastne ocene tveganj in solventnosti (ORSA),
- z izvajanjem stresnih testov in analizo scenarijev,
- na podlagi kvalitativnega ocenjevanja tveganj v registru tveganj,
- z uporabo različnih mer tveganj, ki omogočajo poenostavljeno merjenje in spremljanje okvirnega trenutnega profila tveganj.

Uprava posamezne družbe v skupini je odgovorna za obvladovanje tveganj ter uporabo različnih tehnik in ukrepov pri obvladovanju tveganj. Pri svojih odločitvah upošteva vidik stroškov in koristi posameznega ukrepa ter morebitna priporočila odbora za upravljanje tveganj oziroma ključnih funkcij.

Če nastane potreba po sprejetju novega ukrepa, s katerim bi omejili posamezno tveganje, zadevna družba analizira ta ukrep, pri čemer upošteva vidik gospodarnosti. Odpravljanje ali zmanjševanje posameznega tveganja mora biti stroškovno ugodnejše od pričakovanih posledic morebitne uresničitve tveganja, ob upoštevanju verjetnosti uresničitve in finančnih posledic.

V praksi posamezna družba v skupini že pri poslovnem načrtovanju preveri, kako poslovna strategija vpliva na njen kapitalski položaj, in sicer z regulatornega vidika ter z vidika lastne ocene tveganj in solventnosti. Če se v poslovnem letu sprejemajo odločitve, ki bistveno vplivajo na profil tveganj in niso bile ovrednotene z vidika tveganj pri poslovnem načrtovanju, zadevna družba ovrednoti vpliv odločitev na svoj profil tveganj in kapitalsko ustreznost ter preveri usklajenost s pripravljenostjo za prevzem tveganj. Če bi poslovna odločitve pomembno vplivala tudi na profil tveganj skupine, se ovrednoti še vpliv na profil tveganj in kapitalsko ustreznost skupine. Družba na podlagi izsledkov analize vpliva sprejme potrebne ukrepe. Če poslovna odločitve ni skladna s pripravljenostjo za prevzem tveganj oziroma je meja dovoljenega tveganja presežena, družba dokumentira odstopanje in sprejme ustrezne ukrepe za uskladitev stanja.

Spremljanje tveganj poteka na več ravneh: na ravni posamezne organizacijske enote in skrbnikov tveganj, v službi za upravljanje tveganj, na odboru za upravljanje tveganj ter na ravni uprave, komisije nadzornega sveta za tveganja in nadzornega sveta posamezne družbe v skupini. Prav tako se profil tveganj družb v skupini spremlja na ravni skupine z vidika vpliva na profil družbe v skupini. Zaradi spremljanja tveganj je določen standardni nabor mer tveganj, ki ga družbe v skupini redno spremljajo. Poleg tveganj se spremljajo in nadzorujejo ukrepi za njihovo obvladovanje.

V večjih družbah v skupini je uvedeno tudi redno poročanje o tveganjih, ki poteka tako: skrbniki tveganj poročajo o posameznih kategorijah tveganj nosilcem funkcije upravljanja tveganj, in sicer sporočajo vnaprej določen nabor pomembnih mer tveganja in kvalitativne informacije. Na podlagi tega nosilci funkcije upravljanja tveganj skupaj s skrbniki tveganj pripravijo poročilo o tveganjih, ki prikazuje celoten profil tveganj zadevne družbe. Poročilo je najprej obravnavano na odboru za upravljanje tveganj, nato pa še v upravi in nadzornem svetu družbe. Nazadnje se pošlje tudi nosilcu funkcije upravljanja tveganj skupine.

11.1.3.3 Lastna ocena tveganj in solventnosti

Poleg navedenih procesov upravljanja tveganj posamezna družba znotraj EU v skupini oziroma skupina izvaja lastno oceno tveganj in solventnosti (v nadaljevanju ORSA), ki je opredeljena v politiki o lastni oceni tveganj in solventnosti. ORSA je proces, ki vključuje ugotovitev razlik med profilom tveganj in predpostavkami standardne formule, lastno oceno solventnostnih potreb, projekcije kapitalске ustreznosti, izvedbo stresov in scenarijev ter povezavo med profilom tveganja in upravljanjem kapitala. V procesu se ocenijo vsa pomembna merljiva in nemerljiva tveganja, ki bi lahko vplivala na delovanje skupine oziroma posamezne družbe z ekonomskega in zakonodajnega vidika.

Proces ORSA se praviloma izvaja enkrat letno, ob večji spremembi profila tveganj pa tudi izredno. Družbe v skupini znotraj Evropske unije o izvedeni ORSI (najmanj) enkrat letno poročajo regulatorju. ORSA je vsako leto bolj povezana z drugimi procesi, in sicer predvsem z upravljanjem tveganj in kapitala ter poslovnim načrtovanjem. Odbor za upravljanje tveganj skupine in uprave družb dejavno sodelujejo v celotnem procesu ORSE. Prav tako je vključenih veliko drugih zaposlenih na različnih področjih, saj želimo ustvariti kar se da široko in dejansko sliko o profilu tveganj.

Namen izvajanja ORSE v skupini Sava Re je predvsem razumevanje lastnega profila tveganj in standardne formule ter analiziranje vpliva sprememb profila tveganj med poslovnim načrtovanjem na kapitalsko ustreznost. ORSA je vključena v proces odločanja in omogoča, da se ključne odločitve in poslovna strategija posamezne družbe in skupine sprejemajo z upoštevanjem tveganj in z njimi povezanimi kapitalskimi zahtevami. Na podlagi rezultatov ORSA preverjamo tudi skladnost poslovne strategije s strategijo prevzemanja tveganj. Tako je vzpostavljena povezava med poslovno strategijo, prevzetimi kratko-, srednje- in dolgoročnimi tveganji ter kapitalskimi zahtevami, ki izvirajo iz teh tveganj, in upravljanjem kapitala.

11.2 Upravljanje kapitala

V politiki upravljanja kapitala ima skupina opredeljene cilje in ključne dejavnosti, povezane z upravljanjem kapitala, način razvrščanja primernih lastnih virov sredstev, opis postopkov za zagotavljanje ustrežne sestave kapitala, opredeljen proces priprave srednjeročnega načrta in druge pomembne naloge, povezane z upravljanjem kapitala.

Pri tem je osnovna usmeritev v skupini kar najboljša izraba kapitala ter izogibanje prenizki oziroma čezmerni kapitaliziranosti posamezne družbe in skupine. V vsaki družbi skupine želimo zagotoviti zadostno raven kapitala nad zahtevanim solventnostnim kapitalom, da bo lahko sama poskrbela za manjša nepričakovana odstopanja in odstopanja, povezana s strukturo standardne formule. Večja nepričakovana odstopanja nameravamo uravnati s presežkom primernih lastnih virov sredstev obvladujoče družbe.

Sestava lastnih virov sredstev, ki zagotavljajo kapitalsko ustreznost, mora biti skladna z zakonodajo ter politiko upravljanja kapitala skupine Sava Re in Save Re. Poleg zakonodajno zahtevane višine solventnostnega kapitala vplivajo na višino kapitalskih potreb skupine Sava Re še drugi kriteriji, med katerimi v skupini veljajo za najpomembnejše:

- bonitetna ocena,
- lastnosti standardne formule (predvsem struktura in odvisnost od trenutnih razmer na trgu) ter
- odpornost kapitalске ustreznosti na strese in scenarije.

Zaradi vzpostavitve okvirov za upravljanje kapitala je skupina Sava Re v strategiji prevzemanja tveganj določila merila za sprejemljivost solventnostnega količnika. Tako so za posamezno družbo v skupini in skupino določene ravni ustreznosti solventnostnega količnika, izračunanega v skladu s standardno formulo.

11.3 Pomembna tveganja skupine Sava Re

Tveganja, ki jim je izpostavljena skupina Sava Re in posamezne družbe v skupini:

- Zavarovalna tveganja, ki izvirajo iz (po)zavarovalnih pogodb. Povezana so z nevarnostmi, ki so krite s (po)zavarovalnimi pogodbami, in s spremljajočimi postopki.
- Tržna tveganja, ki so povezana z nestanovitnostjo cen finančnih naložb in tržnih cen preostalih sredstev.
- Kreditna tveganja, ki izhajajo iz neizpolnitve obveznosti in spremembe kreditne bonitete izdajateljev vrednostnih papirjev iz naložbenega portfelja (po) zavarovalnic ter pozavarovateljev, posrednikov in drugih poslovnih partnerjev, ki imajo obveznosti do (po)zavarovalnic.
- Operativna tveganja, ki so povezana z neprimernimi ali neučinkovitimi notranjimi postopki, ljudmi, računalniškimi sistemi in zunanjimi dogodki.
- Likvidnostna tveganja, ki so povezana z izgubo zaradi premalo likvidnih sredstev ob zapadlosti obveznosti ali s povečanimi stroški unovčevanja manj likvidnih sredstev.
- Strateška tveganja, povezana z doseganjem strateških načrtov družbe, in tveganje zmanjšanja ugleda družbe ter posledice tega tveganja.

Podrobnosti o posameznih tveganjih so navedene v računovodskem poročilu skupine Sava Re (poglavje 18.7) oziroma v računovodskem poročilu Save Re (poglavje 24.5).